

103 NO'LУ ANADOLU AHKÂM DEFTERİ'NDEKİ İZMİR İLE İLGİLİ HÜKÜMLER*

Nahide ŞİMŞİR

Osmanlı Devleti Anadolu'nun batısında bir sınır beyliği olarak kurulmuş, Fatih Sultan Mehmed (1451-1481) zamanında, 1453 yılında İstanbul'un fethedilmesiyle bir imapartorluk haline gelmiştir.¹

Kanunî Sultan Süleyman (1520-1566) zamanında da Osmanlı İmparatorluğu Orta Avrupa'dan Hint Okyanusuna kadar uzanan topraklarıyla bir dünya devleti statüsüne yükselemiştir.²

Kanunî'den sonra Osmanlı Devleti'nin merkezî otoritesi zayıflamaya başlamıştır. Özellikle XVII.y.y'lin sonrasında merkezden uzak bölgeler bu durumu giderek artan bir şekilde hissetmişlerdir. Tüm bunlara paralel olarak da halkın şikayetleri artış göstermiştir.

Uğrаниlan haksızlığın veya zararın giderilmesini isteyen kişi, merkeze "arz" veya "arz-i hâl" göndererek şikayette bulunmaktadır. Eğer şikayette bulunan bir grup ise sözkonusu dilekçeye "arz-i mahzar" denilmektedir. Zarar gören taraf, bir şahıs, bir grup veya bir kurum (vakıf gibi), olabilir. Karşı taraf ise, eşkiyanın veya memurun soygunculuğu, bir mahkeme kararını tanımama, borcunu ödememe gibi, köylünün toprak anlaşmazlıklarını, esnaflar arasındaki problemler... v.b haksız uygulamalardan şikayet olabilmektedir. Ancak burada en önemli husus şikayet konusunun özel olmasıdır. Çünkü kamuya ait zararlar Mühimme Defterlerine yazılmaktadır.³

*. 103 No'lу Anadolu Ahkâm Defteri E.Ü. Sosyal Bilimler Enst. Yeniçağ Tarihi Anabilim Dalında "1791-1793 Döneminde Anadolu Ahkâm Defterlerine Göre İzmir", (İzmir, 1992) başlığı altında Yüksek Lisans tezi olarak hazırlamış olduğum defterlerden birisidir.

1. Halil İnalçık, "Mehmed I", *İslâm Ansiklopedisi*, VII, İstanbul, Millî Eğitim Bakanlığı Yayıncılığı, s. 511.
2. Halil İnalçık, *The Ottoman Empire: The Classical Age, 1300-1600*, London, Weidenfeld and Nicolson, 1973, s. 3.
3. Halil İnalçık, "Şikâyet Hakkı: Arz-i hal ve Arz-i Mahzarlar", *Osmanlı Araştırmaları*, VII-VIII, İstanbul, 1988, ss. 35-36.

"Osmanlı Devleti'nin gerek iç, gerek dış birinci ve ikinci derecede önem taşıyan meselelerine ait kararlar ve bunlarla ilgili olarak yazılan fermanların kaydedildiği defterlere "Mühimme Defterleri" adı verilmiştir.⁴

1649 yılından sonra bütün ferman kayıtları Mühimme Defterlerine yapılmamış ve Şikâyet Defterleri adı verilen yeni defter serileri düzenlenmeye başlamıştır.⁵

1742 yılında Şikâyet Defterleri kendi aralarında bölünmüş ve Ahkâm Defterleri adı altında yeni bir seri ortaya çıkmıştır. Şikâyet Defterleri kronolojik sıraya göre tutulduğu halde, Ahkâm Defterleri eyaletlere göre sınıflandırılmışlardır.⁶

İstanbul'da Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde Hicri Cemâziyelâhir 1155-Rebiulâhir 1306/Milâdi 1742-1889 tarihleri arasındaki hüküm özetlerini ihtiva eden 185 adet Anadolu Ahkâm Defteri bulunmaktadır. Bu defterlerde Hüdavendigâr, Karahisar-ı Sâhip, Saruhan, Aydın, Kastamonu, Bolu, Menteşe, Sultanönü, Ankara, Kangırı (Çankırı), Teke, Hamit ve Karası sancaklarına ait hükümler vardır.⁷

İstanbul Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde Anadolu Ahkâm Defterleri serisi içerisinde bulunan, 103 numaralı Anadolu Ahkâm Defteri, 50x17 cm. ebâdında, battal ebru ile süslü karton bir kapak üzerine daire biçiminde kenarları ççeklerle çevrili bir kağıt içinde "Anadolu Defteri min evâili Ramazan sene 1206"⁸ yazılıdır.

Defterde, 155 yazılı, 7 yazısız toplam 162 sayfa ve 615 hüküm bulunmaktadır. 615 hükmünden, 1 tanesi silinmiş (365), 2 tanesi eksik yazılmış (273-353), 1 tanesi (95) hatalı yazılmış, 1 hüküm (159) baştarafı eksik ve (149) numaralı hüküm sonu, 28'inci sayfanın başında (x) işaretî ile devam etmektedir.

4. Nahide Erman, "1791-93 Döneminde Anadolu Ahkâm Defterleri'ne Göre İzmir", Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, 1992, s. VII.

5. N. Erman, *a.g. tez.*, s. VII.

6. Mithat Sertoğlu, *Muhteva Bakımından Başvekâlet Arşivi*, Ankara, Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1955, ss. 25-26.

7. *Başbakanlık Osmanlı Arşiv Rehberi*, Ankara, Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayın Nu: 5, 1992, s. 40.

8. Defter 1792 yılının Nisan ayının sonlarından, 1792 yılının Aralık ayının başlarında kadar ki dönemde yazılmış hükümleri ihtiva etmektedir.

Defter, "Bî ismîhi sübhanî / Heza kuyûd-ı ahkâm-ı şikâyât-ı eyâlet-i Anadolu der zaman-ı sadr-ı sudûru'l-vüzera hazret-i Yusuf Paşa⁹ yeserallahu ma yûridü / ve fî ibbân-ı reisü'l-küttâb seyyid Abdullah Berri Efendi¹⁰ / nâle yetemennahu fî gurre-i N (Ramazan) sene 1206"¹¹ ibâresi ile başlamaktadır.

103 numaralı Anadolu Ahkâm Defteri'nde bulunan İzmir ile ilgili hükümler kronolojik olarak sıraya konularak aşağıda özetleri verilmiştir.

1- (Bel.II) Hüküm, 1792 yılının Kasım ayının ortalarında İzmir kazası nâibine¹² ve İzmir hassı voyvodasına¹³ gönderilmiştir. İbrahim adlı bir kişi Niğde kasaba'sında Hassa hasekilerinden Emin adlı kimseye seneşet karşılığı dönüşünde, ödemek üzere dörtüzelli gurûş borç vermiştir. Adı geçen borcunu ödemesi defalarca istediği halde, ödemeyip kaçmış ve İzmir'e yerleşmiştir. 1784/85 yılında sözkonusu borcun alınması için emir gönderilmiştir. Der kenarda belirtildiği üzere adı geçen borcunu taksit ödeyeceğini İzmir kadısına bildirmiştir.

9. Yusuf Paşa, (24.I.1786-7.VI.1789) ve (27.11.1791-4.V.1792) tarihlerinde iki defa sadaret makamına getirilmiştir. Geniş bilgi için Bknz. I. Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, IV, 2. Kısım, Türk Tarih Kurumu Yayımları, s. 454; İ. Hami Danişmend, *Izahî Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, İstanbul, Türkiye Yayınevi, 1971, V, ss. 66-68.
10. Seyyid Abdullah Berri Efendi, 23 Eylül 1789'da Divân-ı Hümâyûn Beylikçiliğinden, Reisü'l-küttab olarak atanmıştır. Yaş muahedesinde baş murahhas, Ziştovi muahedesinde de birinci temsilci olarak görev yapmıştır. (4. VIII. 1791) İ.H.Danişmend, a.g.e., V, s. 350; İ.H.Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, IV, 1. Kısım, Ankara, T.T.K. Basımevi, 1982, ss. 570-1
11. "Allahü-teâlâ'nın adıyla, Anadolu Eyâleti'ne ait olan bu ahkâm-ı şikâyet kayıtları, Yusuf Paşa'nın - Allah onun istedığını ve arzu ettiğini kolaylaştırırsın-sadrazamlığı zamanında ve, Seyyid Abdullah Berri Efendi'nin-Allah onu istedigine ve diledigine kavuştursun-reisü'l-tüttâblığı zamanında, 1792 yılının Nisan ayının yirmidördünde düzenlenmiştir.
12. Osman teşkilâtında nâib ilmiye mensuplarının kadılık vazifesini üstlenen bir zümrenin ismidir. Mevâli denilen büyük kadılar görevlerinin tümüne, bazen bir kısmına kadi özelliklerine sahip bir kişi tayin ederdi. İlmiye ricâline mensup herhangi birinin kendisine verilen arpalya gönderdiği kişiye de bu ad verilirdi. H.A.R.Gibb-C.C.Davies, "Nâib", I.A., IX, İstanbul, M.E.B., Yay., 1964, ss. 50-52; M.Zeki Pakalın, *Osmanlı Tarih Deyimleri Sözlüğü*, II, M.E.B. Yay., 1983, ss. 644-45; Kâmil Kepeci, *Tarih Lûgati*, İstanbul, 1952, s. 303.
13. Voyvoda, reis, subaşı ve ağa gibi anımlara gelen bir tabirdir. Devlet tarafından iltizama verilen bir yerin vergilerini toplamakla görevlendirilmiş kimselerle, vezirlerin haslarının yıllık gelirlerini tahsil eden kişilere de bu isim verilmektedir. Ayrıca Eflâk ve Boğdan prenslerine Osmanlılar tarafından bu ünvan verilmiştir. Voyvoda kelimesi asker sürücü anlamına da gelmektedir. K.Kepeci, a.g.e., s. 390; M.Z. Pakalın, a.g.e., III, s. 598.

2-(Bel.I) Hüküm, 1792 yılının Mayıs ayının sonlarında, İzmir molasına gönderilmiştir. İzmir'de bulunan Anabolitan? isimli bir zimmî¹⁴ 1785 / 86 senesinden beri Mazlûm Mehmed adlı şahsa beşyüzelli dört gurûş borcu olduğu ve defalarca istediği halde adı geçenin borcunu vermediğinden şikayet etmiştir. Sözkonusu alacağın alınıp, gerekenin yapılması istenmektedir.

3- (Bel.III) Hüküm, 1792 yılının Ekim ayının ortalarında, İzmir molasına¹⁵ ve İzmir hassı voyvodasına gönderilmiştir. Mîr Mustafa ile Divân-ı Hümâyûn¹⁶ Kalemi katiplerinden Mehmed Hamî? adlı kişiler, Karaburun ve Urla'dan kayıklar ile gelen üzümün, İzmir'de bulunan Yemişçi Hanîna¹⁷ getirilip, burada alınıp satılırken, adı geçen hanın mültezimi olan Kara Emin isimli kimse bu hana getirilmeyip, başka yere götürülmesini istemiştir. Buda malin eksik ihraç olunmasına sebep olmuştur. Malin bu hana konulup, satışının da burada yapılması hususunda gerekenin yapılması istenmektedir. Divân-ı Humâyundan gönderilen hükmeye uyulmadığı için, 1777 yılının Ağustos'unda verilen emre göre, 1778 yılının Mayıs ayında yeniden bir hüküm yazılmıştır. Der-kenârda belirtildiği üzere 1799 Kasım ayının başlarında emir tekrar yazılmıştır.

-
14. İslâm hakimiyetini tanımak şartı ile, İslâmî bir devletin tüm semavî din mensuplarına tanımış olduğu konukseverlik ve korumadan yararlananlar için kullanılan bir tabir. Geniş bilgi için Bknz. Cl. Cahen, "Zimme", I.A., XIII, İstanbul, M.E.B. Yay., 1986, 566-71; Yavuz Ercan, "Türkiye'de XV ve XVI. Yüzyıllarda Gayrimüslimlerin Hukukî, içtimaî ve İktisadî Durumu", *Belleten*, XLVII, S: 188, Ankara, 1984; Y. Ercan, "Osmanlı İmparatorluğunda Gayrimüslimlerin ödedikleri Vergiler ve Bu Vergilerin Doğurduğu Sosyal Sonuçlar", *Belleten*, LV, S: 213, Ankara, 1991, ss. 371-91; Bilâl Eryılmaz, *Osmanlı Devleti'nde Gayri-muslim Tebanın Yönetimi*, İzmir, 1988.
15. Meleviyet payesini kazanan ulema hakkında kullanılan bir tabirdir. Daha sonraları soylu ailelerden gelenlerle, ilmî ve sosyal durumu yüksek olanlar için ve birinci sınıf kadılar için kullanılmıştır. A.J. Wensinck, "Mevlâ", I.A., VII, İstanbul, 1979, ss. 123-4; İ.Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Devletinin İlmiye Teşkilâtı*, T.T.K.Yay., Ankara, 1984, ss. 83-132; M.Z.Pakalın, a.g.e., II, s. 549.
16. Divân-ı Hümâyûn, Osmanlı Devleti'nin bugünkü Bakanlar Kurulunun görevini gören bir kuruluştur. Devletin her türlü idâri, siyasi, askerî, ve malî işleri ile meşkul olurdu. Ayrıntılı bilgi için Bknz. İ.H.Uzunçarşılı, *Osmanlı Devleti'nin Merkez ve Bahriye Teşkilâtı*, Ankara, T.T.K.Basımevi, 1984, ss. 1-110; Tevfik Temelkuran, "Divân-ı Hümâyûn Mühimme Kalemi", *İstanbul Üniversitesi Tarih Enstitüsü dergisi*, S:6, İstanbul, 1975, s. 130-175; Bernard Lewis, "Diwân-ı Humâyûn", *The Encyclopaedia of Islam* (New Edition), London, 1965, ss 337-39; Ahmet Mumcu, *Divân-ı Hümâyûn*, Ankara, Birey ve Toplum Yayınları, 1986.
17. Yemişçizade hanı olarak geçmektedir. Eski Mahkeme ile bit pazarı arasındadır. Bozkurt Ersoy, *Izmir Hanları*, Ankara, Atatürk Kültür Merkezi Yay., 1991, s. 122.

4-(Bel. IV) Hüküm, 1792 yılının Aralık ayı başlarında, İzmir Mollasına gönderilmiştir. Tire'de bulunan Kara Kadı Vakfı'nın mütevelliisi olan Mustafa, İzmir şehrinde bulunan ve Kara Kadı Vakfına ait olan bir narenciye bahçesini haksız yere, İzmir'de oturan Ahmer isimli şahıs tarafından zabt ve öşrünün alındığından şikayet etmiştir. Bu konu ile ilgili olarak Defterhane-i Amire'de bulunan Defter-i Evkafa bakılmış ve durumun açıklandığı gibi olduğu görülmüştür. Bu haksızlığın Defter-i Hakaniye uygun olarak giderilmesi istenmektedir.

Sonuç:

Belge II'de 1784 / 85 yılında alınan borcun ödenmesi için yukarıda adı geçen hüküm yazılmıştır. Alacaklarının defalarca alacağını istemesine rağmen alamaması üzerine İstanbul'a arz-ı hal sunmuş ve gerekenin yapılması için İstanbul'dan emir yazılmıştır. Borçlu kimse kadı huzurunda borcunu taksit taksit ödeyeceğini söylemesi üzerine netice yine İstanbul'a kadı tarafından bilidirilmiş ve 103 numaralı deftere derkenâr olarak bu durum yazılmıştır.

Belge III'deki hükmde belirtilen konuya ilgili olarak 1777, 1778, 1792 ve 1799 yıllarında olmak üzere dört kez hüküm yazılmak zorunda kalınmıştır. Bu durum XVIII.y.y.'da merkezden uzak bölgelerde yönetimin etkisinin zayıfladığının bir göstergesi olarak yorumlanabilir.

Bununla beraber, Halil İnalçık'ında belirttiği gibi, 1649 yılından itibaren Şikâyet Defterleri adı verilen bir seri oluşturulması ve 1742 tarihinde de şikayetlerin bölgelere göre tasnifiné gidilmesi Osmanlı bürokrasisinde bir gelişme ve rasyonelleşme şeklinde yorumlanabilir.¹⁸

Aşağıdaki belgeler defterdeki orjinal sıralamaya göre yeni harflere çevrilmiştir.

-I-

103 / 12

Hüküm No: 50

İzmir molasına hükm, Mazlûm Mehmed nâm kimesne gelüb medine-i İzmir mütemekkinlerinden Anabolitan? nâm zimmî ve zimmetinde binikiyüz senesinden berü beşyüzellidört gurûş alacak hakkı olub / defaâtle taleb eyledikde envâ hile tezvîrat suluk birle ibtal-i hakk sevdasında olduğun bildürüb mahallinde şer'le görülüb mesfûrun zimmetinde olan ol mikdâr gurûş hakkı / aliverilüb ihkâk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum ricâ etmegün mahallinde şer'le görmek için yazılmıştır.

ff evâhir-i N (Ramazan) sene 1206

18. H.İnalçık, a.g.m., s. 34.

-II-

103 / 65

Hüküm No: 260

Mucebince tekrar yazılmıştır.

(f) evâhir-i Ra (Rebiü'l-evvel) sene 9

İşbu Emr-i Âli lede'l-mevsul vekilî ile bade't-terâfu'merkûm Hüseyin mezkûresini egerci itiraz etmiş olub sonra medyun rehnini ihmaka iktidarı olmadıgından meblağ-ı mezbûru vekiline ceste ceste edaya müteaddid olduklarını natik İzmir kadısının vârid olan ilâmından tefhim âli şerh verildi.

ff 28 Ca (Cemazie'l-evvel) sene 6

İzmir kazâsı nâibine ve İzmir hassı voyvadası zide mecduhuya hüküm ki,

İbrahim nâm kimesne südde-i saadetime arzuhal edüb bunun yüzdoksanyedi senesinde Niğde Kasabasında ikâmeti esnasında hassa hasekilerinden Emin/ demekle ma'ruf kimesne kasaba-i mezbûra lede'l-vürûd yüzdoksansekiz senesinden berü mahall-i me'muremden avdet eylediğinden gelür edâ'ederim diyerek / bundan bâ-temessük dörtüzelli gurûş istikrâz ve badehû avdetinde kasaba ve mezbûra vürûd etmeyub meblağ-ı mezbûr zimmetinde kalmağla bundan akdem / bi'd-defâât taleb eyledikde vermekde taallül ve muhallefet ve bir takrib İzmir'e firâr ve halâ İzmir'de sâkin olduğun mukaddema inha ve şer'le görülüb merkûmun / zimmetinde olan ber müceb-i temessük ol mikdâr gurûş hakkı tamamen tahsil ve kendîye alıverilüb ihmâk-ı hakk olunmak bâbında istid'a-1 inâyet eyledikde / mahllinde şer'le görülmek için doksandokuz senesinde bir kî'a ve defa senki voyvoda-i mûmâileyhsin işbu sene-i mübâreke Rebiü'l-evvelinde Emr-i Şerifim sadır ve tarafeinden / senki voyvoda-i mûmâileyhsin seni tevkîl birle emr-i mezkûru deyn temessükünü sana ihale ve ırsâl eyledikde mezkûr halâ mahkeme hademesi ve tarafınızı / bulduğundan mün'akid ve icrâ-yı Emr-i Âli olmayub ibtâl-i hakk sevdasında olduğun ve temessük-i mezbûr tarafında kaldığın bildürüb mübâşir ma'rifiyle / ber müceb-i temessük zimmetinde olan ol mikdâr gurûş hakkı tamamen tahsil ve eğer bu defa dahi edâda muhallefet eder ise mübâşire terifen der âliyyeme ihmâr / olunmak bâbında müceddeden Emr-i Şerifim sudûrunu ricâ ve Divân-ı Hümâyûnumda mahfuz kuyud-ı ahkâma müracaât olundukda vech-i meşrûh üzre tarih-i /mezbûrda evâmir-i şerifim verildiği mastur ve mukayyed olunmağın mübâşir ma'rifiyle istid'ası ve mukaddema sadır olan Emr-i Şerifim mücebince mahallinde şer'le / rû'yet ve ihmâk-ı hakk mümkün olmaz ise der âliyyeme ihmâr olunmak bâbında

ff evâsit-i Ra (Rebiü'l-evvel) sene 1206

-III-

103 /120

Hüküm No: 503

Tekrar emir yazılmıştır
ff evâhir-i Ca (Cemazie'l-evvel) sene 214

İzmir molasına ve İzmir hassı voyvodası zide mecduhuya hüküm,
Hacegân-ı Divân-ı Hümâyûndan Mîr Mustafa zide mecduhu ile
Divân-ı Hümâyûn kalemi küttabından Mehmed Hamî? zide kadruhunun
südde-i saadetime takdim eyledikleri / bir kî'a arzualleri mefhumundan
Karaburun ve Urla'dan kayıklar ile medine-i İzmir'e gelen üzüm kadimü'l-
eyyamdan berü kaza-i mezbûrda gümrük / ittisalinde vâki ber vech-i iştirâk
mutasarrif oldukları iki Kapulu Yemişci Hanına geldi? bey've şirâ edilegelmiş
iken medine-i İzmir sâkinlerinden / han-ı mezbûrun mültezimi Kara Emin
demekle ma'rûf kimesne icrâ'yı garazına mebni üzüm eshabını metalarını
han-ı mezkûra götürmeyub / aher mahalle nakl etdün' deyu tahriren ve
iğvâen ve kadime mugayir han-ı mezkûra götürmeyub bunların ihracdan
kesr ü noksan tertibine bais ve badi / olduğun mûmâileyhumanın babaları
mukaddema bâ-arzuhal inha ve matekadademden berü Urla'dan kayıklar ile
gelen üzüm kadîmisi üzere / han-ı mezkûra gelüb bey' ve şirâ olunub kadîme
mugayir aher mahalle nakl etdirilmekten men' ve def olunmasını istid'a
eylediklerinde inha olunduğu / üzere zikr olunan mahallerde kayıklar ile han-ı
merkûma tevârid eden üzüm mahall-i ahere nakl olunmayub
matekadademden berü eshâbı / rızalarıyla han-ı mezbûra vaz' ve anda bey'
olunagelmiş iken mugayir-i kadim ve bilâ emr-i âli mahall-i ahere naklî
teklifiyle taaddi olduğu / vâki' ise mugayir-i kadim ve bilâ emr-i âli taaddi
etdirilmemek için mahallinde şer'e havale ile Emr-i Şerifim itası Divân-ı
Hümâyûnumdan / bade't-tahrir muvâffîk-ı rey-i âli etmeyub mahallinde
şer'le görülmek için binyüzdoksanbir senesi Recebi'nde sâdir olan Emr-i Âli
mûcebince / yüzdoksaniki senesi evâsit-ı Rebiü'l-âhiri'nde tekrar Emr-i
Şerifim sâdir olmuş iken bu esnada ba'zi müfsid ve muhrik kimesnelerin /
tahrik ve ifsâdlarına mebni hilâf-ı Emr-i Âli ve mugayir-i kadîm hareket
eylediklerine binaen inkriyad-ı Emr-i Âli olmadıkların / inhâ ve mukaddema
sâdir olan Emr-i Şerifim mucebince müceddeden Emr-i Âlişân sudûrunu
istid'a Divân-ı Hümâyûnda mahfuz kuyud-ı ahkâma / müracaât olundukda
tarîh-i mezbûrda vech-i meşrûh üzere Emr-i Şerifim verilmeğin mastur ve
mukayyed olunmak mukaddema sadır olan Emr-i Şerifim mûcebince / amel
olunmak bâbında

ff evâhir-i S (Safer) sene 7

-IV-

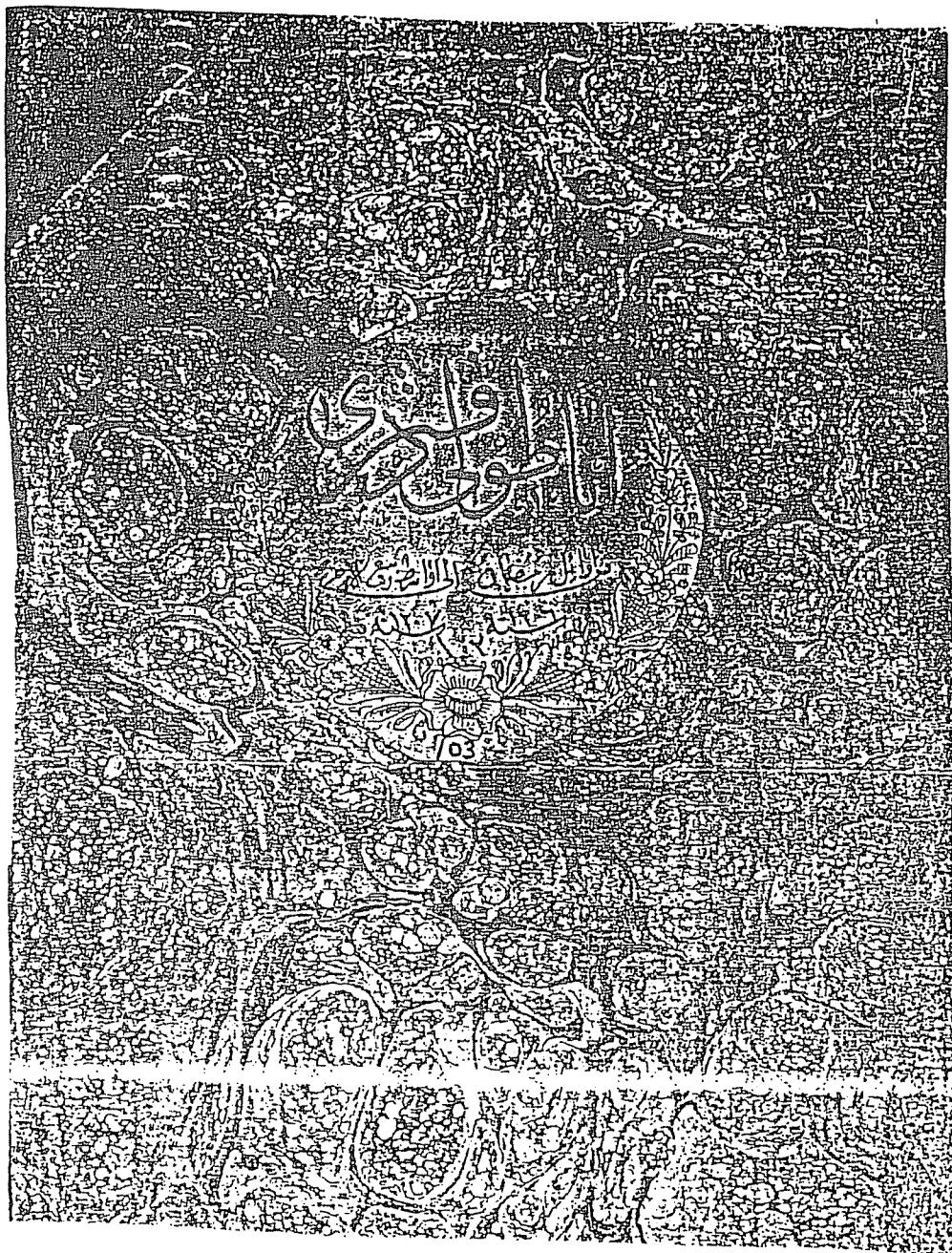
103 / 150

Hüküm No: 596

İzmir molasına hüküm,

Nezâret-i sadr-ı azamîde asûde olan evkâfdan Tire'de vâki' Kara
 Kadı vakfının bâ-mutalebe vazife-i muayene / ile ve ba-Hatt-ı
 Hümâyûn berât-ı şerifimle mütevellisi olan Mustafa serhenghane sefiri zide
 mecduhu gelüb Aydın Sancağı'nda / Tire nâhiyesi'nde evkâf camii ve
 medrese-i mevlâna Mecdeddün el-maruf-ı be Kara Kadı ki der nefsi Tire
 diye yazıldığı / mahalde nefsi Tire ve civârındaki fî kîst-ı hamam-ı Kara Kadı
 an sene-i maa mevâdd-i saire fî nefsi İzmir ve sair / an-kîst-ı hamam-ı
 nefsi İzmir fî sene ve bağçe-i narenç der nefsi İzmir hasıl ikiyüz akça ve'l-
 masarif cihet-i / tevliyet öşr-i mahsûl maa cihet-i saire deyu Defter-i Evkâfda
 muharrir kalemiyle tahrir olduğu fakir ve mûmâileyh tarafından / vekili zide
 kadruhu zîkr olunan bağçeyi taraf-ı vakfdan zabit ve öşrûn kabz-ı murad
 eylediğin / müdâhale ve taarruz olunmak icâb etmez iken medine-i İzmir
 sükkânından Ahmer Efendi demekle ma'rûf kimesne fuzûli / ve tagallüben
 bağçe-i mezbûru cümle müştemilâtiyla bilâ şer' zabit ve öşrûn kabz edüb
 taraf-ı vakfa gadî eylediğin / bildürüb bağçe-i mezbûra ber müceb-i
 Defter-i Hakanî lâzime-i taraf-ı vakfdan vekil-i mezbûrun zabit ve
 öşrû / ahz ve kabz etdirilmemek bâbında Emr-i Şerifim ricâ ve Defterhâne-i
 Âmiremde mahfuz Defter-i Evkâfa / müracaât oldukça vech-i meşrûh üzre
 olduğu mastur ve mukayyed olunmağın Defter-i Hakanî mücebince kanûn /
 üzre olunmak babında

fî evâsit-ı R (Rebiü'l-evvel) sene 1207

103 no'lu Anadolu Ahkâm Defteri'nin dış kapağı

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هذا قبود احمد شيخ ابا لانا اطهولى در و مکان صبه
 صنعت احمد خوش بیوف شاپس اسما برید
 و فی این رسائل کتاب خوب عد اس برید

نال مایناده ۳۷۱
مقرن

103 / 12

- I -

-11-

103/120

503

103/15:

-IV-

